

A woman with long brown hair, wearing a grey and white striped shirt, is shown from the chest up. She is looking upwards and to the left with a thoughtful expression, her hand resting on her chin. The background is a grey wall with various white line-drawn doodles, including speech bubbles, a cloud, a dashed rectangle, and an arrow pointing down.

РАЗМИШЛЕНИЕТО

НИКОЛА ДИМИТРОВ

Размишлението

Исус Навин 1:1-9 След смъртта на Господния служител Мойсей Господ каза на Исус Навин, Мойсеевия помощник: „Моят служител умря. Сега стани, премини през Йордан – ти и целият този народ – в земята, която Аз давам на израилтяните. Давам ви всяко място, където стъпи кракът ви, както казах на Мойсей: от пустинята и Ливан до голямата река – реката Ефрат, цялата земя на хетейците и до Голямото море на запад, където залязва слънцето – това ще бъдат ваши предели. Никой няма да устои пред тебе през всичките дни на живота ти. Както бях с Мойсей, така ще бъда с тебе. Няма да отстъпя от тебе, нито ще те изоставя. Бъди твърд и храбър, понеже ти ще дадеш на този народ да наследи земята, за която се клех на предците му да му я дам. Само бъди твърд и много смел. Грижливо пази и изпълнявай целия закон - цялото слово, който ти разпореци Моят служител Мойсей. Не се отклонявай от него нито надясно, нито наляво, за да имаш успех,

където и да отидеш и каквото и да предприемеш. Тази книга на Закона - Библията, Словото, да не се отделя от устата ти, но **размишлявай** върху нея ден и нощ, за да изпълняваш точно всичко, написано в нея. Защото **тогава** ще имаш успех в своя път и **тогава** ще постъпваш благоразумно. Нали ти заповядах: **бъди твърд и храбър!** Не се бой и не се ужасявай, защото **твоят Господ Бог е с тебе, където и да отидеш.**“

Това, което разделя успешните християни от неуспешните такива, е **размишлението**. Единият тип християни мислят, размишляват, молят се, търсят, затвърждават знанията си, учат се, четат, образоват се, гледат клипове на други успешни хора и накрая те самите стават успешни, а другият тип християни чуват веднъж словото от амвона и не му отдават никакво значение - от едното ухо влязло - от другото излязло:

„За какво говори пастора?“

„Никаква идея, не се сещам. Ама беше много хубаво.“

Хубаво не ни върши работа, докато не започнем да размишляваме и да задълбаваме в казаното.

Така е с всяка сфера. Кой лекар ще бъде успешен? Онзи, който се образова, чете, пише, мисли, търси, гледа по-успешните от него, за да научи нещо, или онзи, който през цялото време в университета е блял и си е купувал изпитите? Вие при кого бихте отишли, ако ви боли нещо?

Ами ако говорим за пилот на самолет? При кого бихте се качили? При онзи, който е чел, учил, преминал стотици симулации, или при онзи, който си мисли, че може да пилотира самолет, понеже няма да е толкова трудно чак, нали може да кара кола и мотор?

Какъв работник бихте наели на работа, ако вие сте шефът - такъв, който има всички квалификации да свърши работата, понеже е изкарал всички курсове и има желание да продължава да се учи, или такъв, който ще ви каже: *„Ееее, какво толкова, идвам, свършваме работа, тръгвам си и това е, не го мисли чак толкова?“*

При кой майстор бихте си закарали колата? При онзи, на когото кажете: „Нещо ми трака

отзад в дясно“ и той веднага каже: „Това е от еди си какво“ и ви обясни защо е точно то, или при онзи, който каже: „Абе, докарай колата да я разглобим и ще видим, се ще се покаже проблемът“ и после, като я сглоби наново, нито проблемът е оправен, а и са останали части :-). Ще я закарате ли пак при него следващия път? Не, нали? А защо мислим, че можем да караме **през просото** що се отнася до Словото и да очакваме да бъдем успешни?

Притчата за сеяча казва, че има 4 вида хора:

Първите, като **чуят Словото**, изобщо **не му обръщат внимание** и затова **Сатана** идва веднага и **го открадва**, за да не могат да дадат плод. Те са неуспешни в живота, семейството и служението си. Защо? Защото не може да не разбираме от дадено нещо и въпреки това да бъдем успешни в него.

Вторите, като **чуят Словото**, първоначално се зарадват, но за тях то е просто **шоу** – „Уууу, пасторът ни е мега якият, да знаеш как проповядва само“ и дотам. Не размишляват върху самото слово, не се изграждат, не мислят, не се учат, не го прилагат и затова нямат корен и бързо изсъхват, особено като стане малко

по-трудничко и предизвикателно: „Аааааа, аз не искам да се посвещавам толкова да не стана фанатик.“ Не, просто ще станеш успешен, какъвто в момента **не си** :-)

Третите, като **чуят Словото** се замислят върху него, обаче светският живот също им харесва и са на постоянен кръстопът - Словото ли да избира, или света; семейството си ли да избира, или алкохола; взаимоотношението си с Бога ли да избира, или взаимоотношението с лошите ми приятели; да избира ли да хваля Бога и да Му се покланям, или да избира да се забавлявам по светски. Така Словото расте заедно с плевелите и накрая плевелите го заглушават. Защо? Защото не можем да очакваме да пълним душата си през целия ден и когато ни трябва Бог, изведнъж духът ни да е силен. Откъде ще дойде тази сила? За да е силен човек трябва да се храни. Ако храним духа си, ще ставаме по-здрави духовно и във време на нужда няма да се огъваме. Ако храним душата си, тя ще е по-силна и духът ни ще отслабне, понеже той е постил през цялото време, само душата се е хранила. Духът гледа отстрани, иска и той да си хапне от

Словото, обаче никой не го храни. А трябва да е обратното - трябва да храним духа си, а да оставяме душата ни да пости.

Четвъртите, като *чуят Словото* го разбират, приемат и пазят в добро и чисто сърце, като принасят плод с търпение.

Разбират го: тоест, мислили са, чели са, размишлявали са, за да го схванат.

Приемат го: тоест, съгласяват се с него, преценят възможностите и избират Бога.

Пазят го: тоест, след като са се помолили не казват обратното (пазят си изповедта).

Сърцето им е чисто: тоест, проверяват себе си ежедневно дали ходят в Бога или в Света.

Принасят плод с търпение: тоест, от думите и делата им се вижда, че са християни. Плодът на Духа се вижда от тях. Те обичат, те се радват, те имат мир, те са пълни с вяра, те са дълготърпеливи, те са внимателни, те са вежливи, те са милосърдни, те са кротки и те имат силата и способността да се въздържат от делата на тъмнината и греха. Имат самоконтрол. Амин!

Много от Псалмите съдържат една дума - **Села**, която означава: *спри и*

поразмишлявай малко върху прочетеното. Целта е не просто да чуем Словото, а да се замислим върху него, за да пусне корен в нас.

Завършваме с два Псалма, които са свързани:

Псалм 90 е наречен *Молитвата на Мойсей*. В нея Мойсей е изморен от всичкият съд върху Израел в пустинята и моли Бог за милост:

*И ето Твоят гняв ще ни грабне и чрез
Своята ярост ще ни погубиш. Ти
постави нашите беззакония пред Себе
Си, скритите дела са пред светлината
на Твоето лице, защото всички наши дни
преминаха под знака на Твоя гняв,
годините ни преминаха като въздишка.
Дните на нашия живот са седемдесет
години, а при по-голяма крепкост –
осемдесет, и най-доброто време от тях
е страдание и болест; бързо отминават
и след това изчезват. Кой познава
силата на Твоя гняв и в страха пред Тебе
– Твоята ярост? **Научи ни така да
броим дните си, че да станем мъдри.**
Господи, обърни се най-после! Смили се
над Своите служители! Насити ни с
милостта Си от ранни зори...*

В Псалм 91, повечето библейски учени смятат, че Бог отговаря на Мойсей по следния начин:

*Този, който живее под покрива на
Всевишния и пребъдва под сянката на
Всемогъщия, той казва на Господа: „Ти си
мое прибежище и моя крепост, Бог мой,
на Когото се уповавам.“ Бог ще те спаси
от капана на ловеца и от смъртоносна
напаст. С перата Си ще те покрие и под
крилете Му ще се скриеш; щит и закрила
е Неговата вярност. Ти няма да се
изплашиш от ужасите на нощта и от
стрелите, летящи през деня; от мора,
който те обгръща в мрака, и от
заразата, която вилнее по обед. От
твоята страна ще паднат хиляди, а
отдясно на тебе – десет хиляди, но
тебе няма да те застигне беда. Само
ще гледаш с очите си и ще виждаш
възмездие за грешните. Защото ти
каза: „Господ е мое упование“; ти избра
Всевишния за свое прибежище. Зло няма
да те сполети и мъка няма да се
приблужи до твоето жилище, защото
Той ще заповяда на ангелите Си за тебе
да те пазят по твоите пътища; ще те
носят на ръце, да не би да удариш крака
си в камък; ще стъпчеш лъв и усойница,
ще мачкаш млади лъвови и змии. „Затова,*

*че Ме обикна, ще го спася; ще го запазя,
защото изповяда Моето име. Ще Ме
призове и Аз ще му отвърна. С него ще
бъда в нужда; ще го избавя и ще го
прославя. Ще му дам дълъг живот и ще
му покажа спасението, което идва от
Мене.*

Бог да ви благослови!